ऊचुः प्रजानुग्रहशीलसारा यदुत्तमश्लोकगुणाभिरूपं ॥ १९ ॥

ऋषय ऊचुः ॥ न वा इदं राजर्षिवर्य चित्रं भवत्सु कृष्णं समनुव्रतेषु ।

ये ऽध्यासनं राजकिरीटजुष्टं सद्यो जहुर्भगवत्पार्श्वकामाः ॥ २० ॥

सर्वे वयं तावदिहास्महे ऽद्य कलेवरं यावदसौ विहाय ।

लोकं परं विरजस्कं विशोकं यास्यत्ययं भागवतप्रधानः ॥ २१ ॥

सूत उवाच ॥

आश्रुत्य तदृषिगणवचः परीक्षित् समं मधुच्युद्गुरु चाव्यलीकं ।

अभाषतैनानभिवन्द्य युक्तं शुश्रूषमाणश्चरितानि विष्णोः ॥ २२ ॥

परीक्षिदुवाच ॥ समागताः सर्वत एव सर्वे वेदा यथा मूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे ।

नेहाथ वामुत्र च कश्चनार्थ ऋते परानुग्रहमात्मशीलं ॥ २३ ॥

ततश्च वः पृच्छ्यमिदं विपृच्छे विस्रब्भ विप्रा इतिकृत्यतायां ।

सर्वात्मना म्रियमाणैश्च कृत्यं शुद्धं च तत्रामृशताभियुक्ताः ॥ २४ ॥

सूत उवाच ॥

तत्राभवद्भगवान् व्यासपुत्रो यदृच्छया गामटमानो ऽनपेक्षः ।

अलक्ष्यलिङ्गो निजलाभतुष्टो वृतश्च बालैरवधूतवेषः ॥ २५ ॥

तं द्व्यष्टवर्षं सुकुमारपादकरोरुबाह्वंसकपोलगात्रं ।

चार्वायताक्षोन्नसतुल्यकर्णं सुभ्राननं कम्बुसुजातकण्ठं ॥ २६ ॥

निगूढजत्रुं पृथुतुङ्गवक्षसमावर्तनाभिं वलिवल्गूदरं च ।

दिगम्बरं वक्रविकीर्णकेशं प्रलम्बबाहुं स्वमरोत्तमाभं ॥ २७ ॥

श्यामं सदापीव्यवयोङ्गलक्ष्म्या स्त्रीणां मनोज्ञं रुचिरस्मितेन ।